Lietas arhīva Nr. A42-01090-22
ECLI:LV:ADRJVTN:2022:0602.A420276721.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2022.gada 2.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Guntars Ploriņš,

piedaloties pieteicējam /pers. A/,
atbildētājas Tukuma novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Tukuma novada domes pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par mantisko zaudējumu 21,12 *euro* un nemantiskā kaitējuma 250 *euro* atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 22.aprīlī Engures novada domē (turpmāk – dome) saņemts pieteicēja /pers. A/ iesniegums par zaudējumu atlīdzinājumu. Iesniegumā lūgts atlīdzināt mantiskos zaudējumus 21,12 *euro* apmērā un nemantisko kaitējumu 250 *euro* apmērā, kas nodarīti ar prettiesisko Engures novada domes faktisko rīcību, neizsniedzot pieteicējam Engures novada būvvaldes 2017.gada 28.decembra atzinumu Nr.L-28/17 par būves pārbaudi (turpmāk – būvvaldes atzinums), kā arī dzīvojamās mājas un saimniecības ēkas /adrese A/, būvprojekta kopiju (turpmāk – būvprojekts).

2020.gada 30.aprīlī dome vēstulē informēja pieteicēju, ka iesniegumam nav pievienoti mantisko zaudējumu apliecinoši dokumenti un nav norādīts, kā izpaudies nemantiskais kaitējums.

2021.gada 6.maijā Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā saņemts pieteicēja pieteikums par administratīvā akta izdošanu, ar kuru viņam atlīdzinātu mantiskos zaudējumus un nemantisko kaitējumu, kas nodarīti ar prettiesisko domes faktisko rīcību. Ar Administratīvās tiesas tiesneses 2020.gada 16.jūlija lēmumu pieteikums atzīts par neiesniegtu, jo pieteicējs termiņā nav novērsis trūkumus – nav iesniedzis motivētu lūgumu par procesuālā termiņa atjaunošanu un motivēta paskaidrojuma par procesuālā termiņa nokavējuma iemesliem vai pierādījumu, kas apliecina pārsūdzēšanas termiņa nokavējuma iemeslu. Par minēto lēmumu pieteicējs iesniedza blakus sūdzību, kuru izskatot, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ar 2021.gada 12.novembra lēmumu atcēla minēto Administratīvās tiesas tiesnese s 2020.gada 16.jūlija lēmumu, nododot jautājumu par pieteikuma pieļaujamību atkārtotai izlemšanai Administratīvajā rajona tiesā. Savukārt 2021.gada 22.novembrī Administratīvās rajona tiesas tiesnesis pieņēma pieteicēja pieteikumu par mantisko zaudējumu 21,12 *euro* un nemantiskā kaitējuma 250 *euro* atlīdzināšanu.

[2] Pieteicējs vērsies domē saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumu (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums), lai tā atlīdzinātu viņam ar prettiesisko domes faktisko rīcību nodarītos mantiskos zaudējumus un nemantisko kaitējumu. 2020.gada 6.maijā pieteicējs saņēmis domes atteikumu, kas viņam šķiet pilnīgi nepamatots. Pieteicējs uzskata, ka vispārzināmi fakti nav jāpierāda, proti, domes rīcībā ir visi nepieciešamie pierādījumi – pasta sūtījumi un lietas Nr.A420176518 materiāli. Līdz ar to viņam nodarītie zaudējumi, neizsniedzot pieteicēja īpašumā esošas būves projektu, šķiet pamatoti.

[3] Tukuma novada dome rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka, izskatot pieteicēja 2020.gada 17.aprīļa iesniegumu, dome noraidījusi viņa prasījumu, jo pieteicējs nebija iesniedzis pierādījumus, kas pamato konkrētās naudas summas izmaksu. Pieteicējs neizpildīja noteikto administratīvās lietas dalībnieka pienākumu un liedza iestādei iespēju iepazīties ar visiem tiesiska lēmuma pieņemšanai nepieciešamajiem faktiem, tādējādi dome rīkojās atbilstoši tai informācijai, kas bija tās rīcībā. Pierādījumu iesniegšana konkrētajā gadījumā bija pieteicēja pienākums, jo trūkstošie pierādījumi nav tādi, kurus dome varēja iegūt pati. Pašvaldība nepiekrīt pieteikumam daļā par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu 250 *euro* apmērā, jo 2021.gada 5.maija sūdzībā nav norādīts tas, kā domes faktiskā rīcība ietekmējusi tieši šādas naudas summas kā nemantiskā kaitējuma apmēru. Šo apsvērumu dēļ Tukuma novada dome pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā, pieteikuma precizējumā (2021.gada 11.jūnija) un papildinājumā (2022.gada 4.aprīļa iesniegums) norādītajiem apstākļiem un iesniegtajiem pierādījumiem. Savukārt Tukuma novada domes pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka pieteicējam būtu atmaksājami tie izdevumi, kas pierādīti ar čekiem un pastmarkām, apliecinot viņa saziņu konkrētajā jautājumā ar domi un būvvaldi, kā arī tiesu administratīvās lietas Nr.A420176518 ietvaros. Savukārt daļā par nemantisko kaitējumu domes pārstāve norādīja, ka pieteicējam atbilstīgs atlīdzinājums būtu domes atvainošanās.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir daļēji apmierināms*.

[6] Lietā nav strīda par to, ka ar spēkā stājušos Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420176518 par prettiesisku atzīta domes faktiskā rīcība, neizsniedzot pieteicējam būvvaldes atzinumu un būvprojektu. Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs lūdzis domei atlīdzināt ar minēto prettiesisko rīcību viņam nodarītos mantiskos zaudējumus 21,12 *euro* apmērā un nemantisko kaitējumu 250 *euro* apmērā, ko dome atteica darīt, jo pieteicējs nav iesniedzis mantisko zaudējumu apliecinošus dokumentus un nav norādījis, kā izpaudies nemantiskais kaitējums.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējam ar domes prettiesisko faktisko rīcību, neizsniedzot viņam būvvaldes atzinumu un būvprojektu, ir nodarīts nemantiskais kaitējums un mantiskie zaudējumi. Savukārt, ja tiesa secinās, ka šis kaitējums un zaudējumi ir nodarīti, kāds ir to atlīdzināšanas veids un apmēri.

[7] Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai nemantisko kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai nemantisko kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ. Šā likuma 11.panta pirmā daļa noteic, ka mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem. Savukārt Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 12.panta ceturtā daļa noteic, ka, ja nav iespējams noteikt precīzu zaudējuma apmēru, iestāde vai tiesa novērtē zaudējumu kopumā vai atsevišķas tā sastāvdaļas. Novērtējot zaudējumu, iestāde vai tiesa saprātīgi ievēro vispārējo pieredzi un konkrētā gadījuma apstākļus.

Tātad persona var saņemt mantisko zaudējumu atlīdzinājumu, ja zaudējumi, kas pierādīti ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem, ir nodarīti citstarp ar iestādes faktisko rīcību, kas atzīta par prettiesisku. Līdz ar to konkrētajā gadījumā pieteicējam ir atlīdzināmi mantiskie zaudējumi, kas nodarīti ar prettiesisko domes faktisko rīcību, neizsniedzot viņam būvvaldes atzinumu un būvprojektu. Savukārt šo zaudējumu apmērs nosakāms atbilstoši lietā iesniegtajiem pierādījumiem.

[8] Izskatāmajā lietā pieteicējs lūdzis atlīdzināt viņam mantiskos zaudējumus 21,12 *euro* apmērā. Kā pierādījumus šiem zaudējumiem pieteicējs iesniedzis: 1) 2017.gada 5.decembra VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0481203 par 2,78 *euro*; 2) 2018.gada 9.janvāra VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0338569 par 1,42 *euro*; 3) 2018.gada 12.februāra VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0513041 par 1,39 *euro*; 4) 2018.gada 5.maija VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0354354 par 1,39 *euro*; 5) 2019.gada 3.aprīļa VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0005973 par 1,39 *euro*; 6) 2020.gada 20.aprīļa VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0059233 par 1,62 *euro*; 7) 2021.gada 5.maija VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0067430 par 1,89 *euro*; 8) 2022.gada 4.aprīļa VAS „Latvijas Pasts" čeku Nr.0082598 par 2,22 *euro*; 9) 2017.gada 30.oktobra SIA „Aid copy" čeku Nr.#00000101 par 0,30 *euro*; 10) 2018.gada 3.aprīļa SIA „Aid copy" čeku Nr.#00001560 par 1,44 *euro*; 11) 2022.gada 4.aprīļa SIA „Kanclers" čeku Nr.#00007927 par 0,54 *euro*; 12) divas pastmarkas uz Administratīvajai rajona tiesai adresētajām aploksnēm par 1,00 *euro* katra; 13) pastmarkas, kuras konstatējamas uz pieteicēja sūtītajām aploksnēm administratīvajā lietā Nr.A420176518 *(lietas 17., 78., 81., 82. un 102.lapa)*.

Novērtējot pieteicēja iesniegtos pierādījumus kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem (pieteicēja iesniegumiem un domes atbildēm), tiesa konstatē to saistību ar prettiesisko domes rīcību šādiem čekiem un pastmarkām: 1) 2017.gada 5.decembra VAS „Latvijas Pasts" čekam Nr.0481203 par 1,39 *euro* (daļā, kur korespondences saņēmējs ir būvvalde + pieteicēja 2017.gada 5.decembra iesniegums *(lietas 101.lapa)*); 2) 2018.gada 9.janvāra VAS „Latvijas Pasts" čekam Nr.0338569 par 1,42 *euro* (čekā norādītais korespondences saņēmējs ir dome + pieteicēja 2018.gada 9.janvāra iesniegums *(lietas 91.lapa)*); 3) 2018.gada 12.februāra VAS „Latvijas Pasts" čekam Nr.0513041 par 1,39 *euro* (čekā norādītais korespondences saņēmējs ir dome + pieteicēja 2018.gada 9.februāra iesniegums *(lietas 92.lapa)*); 4) 2020.gada 20.aprīļa VAS „Latvijas Pasts" čekam Nr.0059233 par 1,62 *euro* (čekā norādītais korespondences saņēmējs ir dome + pieteicēja 2020.gada 17.aprīļa iesniegums *(lietas 79.lapa)*); 5) 2021.gada 5.maija VAS „Latvijas Pasts" čekam Nr.0067430 par 1,89 *euro* (čekā norādītais korespondences saņēmējs ir Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu nams + pieteicēja 2021.gada 5.maija sūdzība un aploksne *(lietas 2. un 5.lapa)*); 6) 2022.gada 4.aprīļa VAS „Latvijas Pasts" čekam Nr.0082598 par 2,22 *euro* (čekā norādītais korespondences saņēmējs ir Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu nams + pieteicēja 2022.gada 4.aprīļa iesniegums un aploksne *(lietas 91.lapa)*); 7) divām pastmarkām uz Administratīvajai rajona tiesai adresētajām aploksnēm izskatāmajā lietā par 1,00 *euro* katra; 8) pastmarkām uz Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namam adresētās aploksnes administratīvajā lietā Nr.A420176518 par 0,61 *euro*. Vienlaicīgi tiesa nekonstatē pieteicēja iesniegto 2017.gada 30.oktobra (SIA „Aid copy" par 0,30 *euro*), 2018.gada 3.aprīļa (SIA „Aid copy" par 1,44 *euro*), 2019.gada 3.aprīļa (VAS „Latvijas Pasts" par 1,39 *euro*) un 2022.gada 4.aprīļa (SIA „Kanclers" par 0,54 *euro*) čeku saistību ar prettiesisko domes rīcību, neizsniedzot viņam būvvaldes atzinumu un būvprojektu. Tāpat šo saistību tiesa nekonstatē arī 2018.gada 5.maija VAS „Latvijas Pasts" čeka Nr.0354354 gadījumā. Proti, kaut arī šajā čekā norādītais korespondences saņēmējs ir dome, lietā nav pieteicēja iesnieguma, no kura satura varētu izdarīt attiecīgo secinājumu. Pieteicējs šādu iesniegumu nav iesniedzis, bet Tukuma novada dome, atbildot uz tiesas pieprasījumu citstarp iesniegt pieteicēja 2018.gada 5.maijā sūtīto iesniegumu, lietā iesniedza viņa 2018.gada 7.maija iesniegumu, kas domē saņemts 2018.gada 9.maijā. Tomēr pieteicējs nevarēja šo iesniegumu nosūtīt divas dienas iepriekš, turklāt 2018.gada 7.maija iesniegums ir par būvvaldes 2017.gada 26.decembra rīkojuma Nr.L-48/17 izsniegšanu un administratīvā soda piemērošanu /pers. E/ *(lietas 93.lapa)*, nevis par domes faktisko rīcību, kas atzīta par prettiesisku ar Administratīvās rajona tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420176518.

Tādējādi izskatāmajā lietā ir pierādīti pieteicēja mantiskie zaudējumi 12,54 (1,39 + 1,42 + 1,39 + 1,62 + 1,89 + 2,22 + 1,00 + 1,00 + 0,61) *euro*, kas viņam nodarīti ar domes prettiesisko faktisko rīcību. Līdz ar to pieteicēja pieteikums šajā daļā ir apmierināms minētajā apmērā.

[9] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8.pants cita starp noteic, ka nemantiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvības, veselības, brīvības, goda un cieņas, personiskā vai ģimenes noslēpuma, citu nemantisko tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums, kā rezultātā radušās nelabvēlīgas nemantiskās sekas. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 94.panta ceturto daļu atlīdzināšanas pienākumu attiecīgais publisko tiesību subjekts var izpildīt, atjaunojot stāvokli, kāds pastāvēja pirms zaudējuma vai kaitējuma nodarīšanas, vai, ja tas nav vai nav pilnībā iespējams vai nav adekvāti, samaksājot atbilstīgu atlīdzinājumu naudā. Savukārt Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.pants noteic, ka nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu nosaka atbilstoši aizskarto tiesību un ar likumu aizsargāto interešu nozīmīgumam un konkrētā aizskāruma smagumam, ņemot vērā iestādes rīcības tiesisko un faktisko pamatojumu un motīvus, cietušā rīcību un līdzatbildību, kā arī citus konkrētajā gadījumā būtiskus apstākļus *(pirmā daļa)*. Nemantisko kaitējumu atlīdzina, atjaunojot stāvokli, kāds pastāvēja pirms kaitējuma nodarīšanas, vai, ja tas nav vai nav pilnībā iespējams, vai nav adekvāti, atvainojoties vai samaksājot atbilstīgu atlīdzību *(otrā daļa)*. Ja iestāde vai tiesa, izvērtējot konkrētā gadījuma apstākļus, konstatē, ka privātpersonas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums nav smags, nemantiskā kaitējuma patstāvīgs vai papildu atlīdzinājums var būt rakstveida vai publiska atvainošanās *(trešā daļa)*. Nemantiskā kaitējuma atlīdzību nosaka līdz 7000 *euro* apmērā. Ja nodarīts smags nemantiskais kaitējums, atlīdzību var noteikt līdz 10 000 *euro* apmērā, bet, ja nodarīts kaitējums dzīvībai vai sevišķi

smags kaitējums veselībai, maksimālais atlīdzības apmērs var būt līdz 30 000 *euro (ceturtā daļa)*.

Tātad, gadījumā, kad iestādes faktiskā rīcība ir atzīta par prettiesisku, ir apsverams jautājums par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu, ja atlīdzinājums likumā noteiktajā kārtībā tiek prasīts. Taču minētais apstāklis nenozīmē, ka šis kaitējums vienmēr ir atlīdzināms naudā. Nemantisko kaitējumu nosaka atbilstoši aizskarto tiesību un ar likumu aizsargāto interešu nozīmīgumam un konkrētā aizskāruma smagumam, ņemot vērā iestādes rīcības tiesisko un faktisko pamatojumu un motīvus *(sal. sk., piemēram, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 28.februāra sprieduma SKA-45/2008 9.punktu)*.

[10] Administratīvo tiesu judikatūrā konsekventi atzīts, ka kaitējums prioritāri atlīdzināms, atjaunojot iepriekšējo stāvokli (*restitutio in integrum)* – tas ir atlīdzinājuma veids, kura rezultātā pārkāpuma radītās sekas tiek likvidētas un tiek atjaunota tiesiskā situācija, kāda, visticamāk, būtu bijusi, ja prettiesiskais administratīvais akts nebūtu izdots. Tiesai vispirms jāvērtē, vai kaitējums nav atlīdzināts ar restitūciju. Ja tiesa atzīst, ka sākotnējā stāvokļa atjaunošana ir konkrētā kaitējuma atbilstošs atlīdzinājums, tai nav jāturpina izvērtējums attiecībā uz atlīdzinājuma noteikšanu naudā. Administratīvā procesa likuma 94.panta ceturtajā daļā paredzētā atlīdzinājuma pienākuma izpilde ar restitūciju ir saprotama plašākā nozīmē, proti, atlīdzināšanas pienākums var tikt izpildīts arī ar tāda stāvokļa nodibināšanu, kas apmierina personas prasījumu iestādei, piemēram, pabalsta piešķiršanu un izmaksu *(sk. Augstākās tiesas prakses apkopojuma „Morālā kaitējuma atlīdzināšana administratīvajās lietās", Rīga, 2011.gads, 100.punktu)*.

Arī pārkāpuma konstatācija pati par sevi var būt uzskatāma par atbilstīgu atlīdzinājumu. Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākās lietās pat pie nopietnu pārkāpumu konstatācijas ir norādījusi, ka šāda pārkāpuma konstatācija var būt taisnīga atlīdzība pret jebkuru morālu kaitējumu, ko cietis pieteicējs *(sk. lietas Lavents pret Latviju 151.punktu)*. Savukārt naudā atlīdzināms ir vienīgi būtisks nemantiskais kaitējums, tāds, kuru ar prasītā labuma piešķiršanu vairs nevar nedz juridiski, nedz faktiski atlīdzināt. Lielākajā daļā gadījumu, kad tiesa kā atbilstīgu atlīdzinājumu noteikusi naudas maksājumu, prettiesiskā rīcība izpaudusies kā cilvēktiesību aizskārums vai cits būtisks tiesību aizskārums *(sk. Augstākās tiesas prakses apkopojuma „Morālā kaitējuma atlīdzināšana administratīvajās lietās", Rīga, 2011.gads, 112.punktu)*.

[11] Konkrētajā gadījumā, nosakot nemantiskā kaitējuma apmēru, vērā ņemams tas, ka pieteicējs, lai arī aptuveni 8 mēnešus vēlāk, tomēr saņēma būvvaldei prasīto atzinumu un būvprojektu. Turklāt būvvalde savās 2017.gada 30.novembra un 2018.gada 2.februāra atbildēs ne tikai ietvērusi atteikumu izsniegt būvprojektu, bet arī sniegusi pieteicējam atbildes uz viņa jautājumiem par iespējamo nelikumīgo būvniecību konkrētajā jaunbūvē. Tātad būvvaldei prasītā atzinuma vietā pieteicējam informācija sniegta vēstules formā. Tāpat vērā ņemams arī tas apstāklis, ka ar būvvaldes atzinuma un būvprojekta savlaicīgu neizsniegšanu pieteicējs nav zaudējis kādu reālu, iepriekš paredzētu iespēju vai kādu tiesību iegūšanu. Proti, pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka prettiesiskās būvvaldes rīcības rezultātā viņš nav varējis uzsākt konkrētās jaunbūves pabeigšanu, tomēr pierādījumus šim apgalvojumam lietā tā arī nav iesniedzis. Turklāt pats pieteicējs tiesas sēdē minēja, ka konkrētā jaunbūve nav bijusi viņa vienīgais objekts, to bijis vairāk nekā 30. Savukārt tas liecina par to, ka pat gadījumā, ja pieteicējs bija paredzējis noteiktu finansējumu konkrētās jaunbūves pabeigšanai minēto 8 mēnešu periodā, viņš to varēja novirzīt citiem objektiem.

Iepriekš minēto apstākļu kopums liecina par to, ka pieteicējam nodarītais nemantiskais kaitējums nav atzīstams par būtisku, proti, par tādu, kas būtu atlīdzināms naudā. Par atbilstīgu atlīdzinājumu konkrētajos apstākļos tiesa uzskata iestādes rakstveida atvainošanos. Šāds atlīdzināšanas veids administratīvo tiesu praksē ir diezgan plaši pielietots, turklāt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka atvainošanās ir atbilstīgākais atlīdzinājuma veids, ar kuru atlīdzina nemantisko kaitējumu, kas nav smags *(sk. Augstākās tiesas prakses apkopojuma „Morālā kaitējuma atlīdzināšana administratīvajās lietās", Rīga, 2011.gads, 109.punktu)*.

Tieši šāds nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanas veids ir piespriests salīdzināmās lietās, piemēram, lietā par Tieslietu ministrijas neatbildēšanu uz personas iesniegumu *(Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 7.novembra spriedums lietā Nr.A42034604)*, par divu mēnešu kavēšanos izdod pieteicējai nelabvēlīgu, bet tiesisku administratīvo aktu, ar kuru atteikts piešķirt bērna piedzimšanas pabalstu *(Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 10.maija spriedums lietā Nr.A42494008)*, par Valsts meža dienesta faktisko rīcību ilgstoši (no 17.novembra līdz 22.aprīlim) neatbildot uz iesniegumu *(Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 11.jūnija spriedums SKA-362/2010)*, par Trikātas pagasta padomes faktisko rīcību, nesniedzot atbildi likumā noteiktajā termiņā *(Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 20.decembra lēmums SKA-928/2010)*.

Tiesas ieskatā, Tukuma novada domes rakstveida atvainošanās konkrētajos apstākļos ir pietiekams un atbilstošs pieteicējam nodarītā nemantiskā kaitējuma atlīdzinājums. Tādējādi arī šajā daļā pieteicēja pieteikums ir apmierināms daļēji.

[12] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka valsts nodeva 30 *euro* apmērā par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksāta 2021.gada 11.jūnijā. Tā kā pieteicēja pieteikums ir daļēji apmierināts, tad no Tukuma novada pašvaldības par labu pieteicējam piespriežama viņa samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Informācijas atklātības likuma 15.panta otro daļu, Administratīvā procesa likuma 93.panta ceturto daļu, 126.panta pirmo daļu, 246. – 251.pantu, 253.panta piekto daļu, 329. – 331.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt /pers. A/ pieteikumu.

Uzlikt par pienākumu Tukuma novada domei viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās atlīdzināt /pers. A/ nodarīto mantisko zaudējumu 12,54 *euro* apmērā.

Uzlikt par pienākumu Tukuma novada domei viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās rakstveidā atvainoties /pers. A/ par viņam nodarīto nemantisko kaitējumu.

Piespriest no Tukuma novada pašvaldības par labu /pers. A/ viņa samaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā.

Noraidīt /pers. A/ pieteikumu pārējā daļā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2022.gada 2.jūnijā.